

(דף קע"ה ע"א) לֵיָה לְמָה. אָמַר, דְּנִאֲמָנָא יוֹמָא חַד, וּתְלַתּוֹת יוֹמָא. אָמְרוּ לֵיהּ, לָאוּ הָכִי, אֵלֶּא אֵלֶּהָא דְחִזְקִיהוּ עֶבֶד יוֹמָא דִּין תְּרִין נִיסִין. אָסִי לְחִזְקִיהָ מִבֵּי מְרַעִיהָ, וְאַחֲזֵר שְׁמִשָּׂא לְעַדְנָא דָּא. אָמַר וְכִי אֵית בְּעַלְמָא אֵלֶּהָא רַבָּא בַר מֵאֲלֵהִי. אָמְרוּ, אֵלֶּהָא דְחִזְקִיהוּ.

קָם וּכְתַב בְּתַבּוּי, שְׁלָם לְחִזְקִיהוּ מְלַפָּא דִּיהוּדָה וּשְׁלָם לְאֵלֵהִיהּ וּשְׁלָם לִירוּשָׁלַם קַרְתָּא קַדִּישָׂא. לְבַתָּר אֲמַלִּיךְ וְקָם מִכְּרִסְיָהּ, וּפְסַע תְּלַת פְּסִיעוֹ, וּכְתַב אַחֲרָנִין, שְׁלָם לְאֵלֵהָא רַבָּא דְבִירוּשָׁלַם וּשְׁלָם לְחִזְקִיהוּ מְלַפָּא דִּיהוּדָה וּשְׁלָם לִירוּשָׁלַם קַרְתָּא קַדִּישָׂא. אָמַר לֵיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתָּ פְּסַעַתָּ בְּגִין יְקָרֵי תְּלַת פְּסִיעוֹ, חַיִּידָהּ, מֵינְךָ יִפְקֹון תְּלַת מְלַבִּין שְׁלִיטִין, קַסְטִירִין רוּפִינִין דְּשְׁלִיטִין בְּכָל עַלְמָא, וְקַדְמָאָה מִנֵּיהוּ נְבוּכַדְנֶצַּר הוּא.

תָּא חֲזִי, מָאִי אָמַר לֵיהּ דְּנִיאַל, (דְּנִיאַל ב) אַנְתָּ הוּא רַאשָׁה דֵי דְהַבָּא. וּבַתְרָךְ תְּקוּם מְלַכוּ אַחֲרֵי אַרְעָ מֵינְךָ וּמְלַכוּ תְּלִיתָאָה אַחֲרֵי וְגו'. מַה כְּתִיב (דְּנִיאַל ג) נְבוּכַדְנֶצַּר מְלַפָּא עֶבֶד צִלָם דֵי דְהַב רומיָה אֲמִין שְׁתִּין פְּתִיָה אֲמִין שִׁית. אָמַר נְבוּכַדְנֶצַּר צִלְמָא דְחַמִּינָא, הוּא רִישָׁא דֵי דְהַבָּא, מַעוּי דְכֶסֶף, אֲנָא אַעֲבִיד פְּלָא דְדְהַבָּא, דְלֵהוּי קַזְפִּירָא דְדְהַבָּא בְּרִישָׂא.

וְתַאנָּא, הוּא כְּנִשׁ כָּל אוּמִיָּא וְעַמִּיָּא וְלִישְׁנֵיָא לְמַפְלַח לְהוּא צִלְמָא, וְנָטַל מֵאֲנָא מִמָּאִי מִקְדִּישָׂא, דְהוּא גְלוּף בֵּיה שְׁמָא קַדִּישָׂא, וְעִיִּיל לֵיה בְּפּוּמִיָּה דְהוּא צִלְמָא, וּבְהִיא שְׁעַתָּא הוּא מְמַלְל רַבְרָבּוֹ, עַד דְאַתָּא דְנִיאַל, וְקָרִיב גַּבֵּי דְהוּא צִלְמָא, וְאָמַר אֲנָא שְׁלִיחָא דְמֵאֲרָא עֲלָאָה, גּוֹזְרֵי עֲלָךְ לְמַפְק מִהַבָּא. אַדְפַּר שְׁמָא קַדִּישָׂא, וְנָפַק הוּא מֵאֲנָא, וְנָפַל צִלְמָא וְאַתְפַּר. הֵינּוּ דְכְּתִיב וְהוֹצֵאתִי אֶת בָּלְעוּ מִפִּינוּ וְלֹא יִנְהַרוּ אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם. קָם רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקִיָה עַל רִישֵׁיהּ, אָמַר אִי לֹא דְקָרִיבָנָא בְּקוּטְפִיָּא הַבָּא, לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעֵנָא בְּךָ, וְהוּוּ דְחֵלִין קַמִּיָּה מִהוּא יוֹמָא.

תַּאנָּא (קַהֲלַת י) אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמֵלְכָךְ בֵּין חוֹרִים וְשֶׁרִיךְ בְּעַת יֹאכְלוּ. רַבִּי יוֹסִי אוֹקִים לְהֵאֵי קָרָא, בְּשַׁעַתָּא דְאַפִּיק לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְעֶבֶד לֹון בְּנֵי חוֹרִין. וְשֶׁרִיךְ בְּעַת יֹאכְלוּ, דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת יב) וְאִכְלַתֶּם אוֹתוֹ בְּחַפְזוֹן פֶּסַח הוּא לֵינִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, וְכִי לֹא אֲמִינָא דְמַלּוּי דְשְׁלַמָּה מְלַפָּא, דְכְּלָהוּ בְּגוּ, לְגוּ הֵיכְלָא קַדִּישָׂא הוּוּ. וְהֵאֵי דְאַמְרִיתוּ כָּלָא שְׁפִיר הוּוּ, וְלִדְרִשָׂא הוּא דְאַתָּא, אֲבָל הֵאֵי קָרָא, לְעִילָא בְּהֵיכְלָא קַדִּישָׂא הוּא.

תַּאנָּא, אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׁמֵלְכָךְ בֵּין חוֹרִים. מָאִי אֶרֶץ. אֶרֶץ סַתָּם. דְּתַנִּיָּא, מַהוּ דְכְּתִיב, (אֵיכָה ב) הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תְּפֹאֲרַת יִשְׂרָאֵל. אֵלֶּא הֵאֵי אֶרֶץ, הֵאֵי רְזָא, בְּגוּ בְּתַרִּי מְלַפָּא קַדִּישָׂא, דְכְּתִיב בֵּיה (בְּרַאשִׁית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וְהֵאֵי אֶרֶץ, וְכָל מַה דְּיַנְיֵק וְאַתְנֹן, מִהוּא אַתְר דְּאַקְרֵי שְׁמַיִם הוּא, וְלֹא אַתְנֹנַת אַרְעָא דָּא, אֵלֶּא מִשְׁלִימוּתָא קַדִּישָׂא, דְאַקְרֵי שְׁמַיִם.

וּבְשַׁעַתָּא דְבָעָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרָבָא בִּיתִיָּה דְלְתַתָּא, וְאַרְעָא קַדִּישָׂא דְלְתַתָּא, אַעֲפַר לְהֵאֵי אַרְעָא קַדִּישָׂא דְלְעִילָא בְּקַדְמִיתָא, וְנַחֲתִית לֵיה מִהוּא דְרָגָא דְהוּוּ וְנִקָּא מִשְׁמַיִם קַדִּישָׂא, וּלְבַתָּר חָרִיב לְהֵאֵי דְלְתַתָּא, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתָּר וְלֹא זָכַר

הדום רגליו. דתנא, כה ארחוי דקודשא בריה הוא, כד בעי למידן עלמא, בקדמיתא עביד דינא לעילא, ולבתר אתקיים לתתא, דכתוב, (ישעיה כד) 'פקוד יי' על צבא המרום במרום, בקדמיתא, ולבתר ועל מלכי האדמה על האדמה.

אמר רבי שמעון, אשריך ארץ שמלכך בן חורין, דין לך בסגיאנות פלא, בלא דחילו דאתרא, ומה הוא מלכא עלאה אתנן פלא. ושריך בעת יאכלו, כמה דאת אמר (במדבר כג) בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, אי לך ארץ שמלכך נער כמה דאת אמר (ישעיה ג) ונתתי נערים שריהם. דווי לארעא כד ינקא משמאלא. ושריך בבקר יאכלו, (דף קע"ה ע"ב) בההוא קדרותא, ועד לא נהיר, ולא שלטא מה דשלטא.

תנא אמר רבי שמעון, (שמות כו) והפריח התיכון בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה, דא הוא יעקב קדישא שלימא, כמה דאוקימנא, דכתוב, (בראשית כה) ויעקב איש תם יושב אהלים. יושב אהל לא כתוב, אלא יושב אהלים, תרי, דאחיד להאי ואחיד להאי. אף הכא כתוב, והפריח התיכון בתוך הקרשים, מברית מן הקצה אל הקצה, דאחיד להאי ואחיד להאי.

דתנינן, מאי איש תם. כתרוממו, שלים. שלים מפלא, שלים לתרין סטרין, לעתיקא קדישא, ולזעיר אפינן. שלים לחסד עלאה ולגבורה עלאה, ואשלים להאי ולהאי.

אמר רבי שמעון, חמינא דהא חכמתא כלל פלא. וחסד עלאה נפקא מחכמה. גבורה, דהוא דינא תקיפא, נפקא מבינה. יעקב אשלם לתרין סטרין ואבהן כלל פלא, ויעקב כלל אבהתא.

תאנא פטש חכמה בשבילין, וכניף ברוחא (ס"א למיא) ואתכנפו מיא לאתר חה, ואתפתחו חמשין תרעין דבינה. מאלין שבילין, נפקי עשרה כתרין, בקרניטי זהירין, ואשתארו עשרין ותרין שבילין. פטש דהוא רוחא באינון שבילין, ואתפתחו חמשין תרעין דבינה, ואתגליפו עשרין ותרין, בחמשין תרעין דיובלא, ואתעטרו בשבעין ותרין אתנון דשמא קדישא. אלין אתפתחו לסטרין.

ואתעטרו עשרין ותרין כתרין דרחמי, דכלילן בעתיק יומין, דנהיר לון כל חד בסטרין. אתעטרו חמשין גליפין, במ"ב אתנון קדישין דשמא קדישא, דבהון אתברי שמיא וארעא. ואתגלפו בגלופיהון, תמניא תרעין, דאינון תמניא אתנון דרחמי, דכתוב, (שמות לד) יי' יי' אל רחום וחנון, דנפקא מעתיקא קדישא, לזעירא, ומתחברן באלין כתרין קדישין, חכמה ובינה עלאין דסלקין. נפקא חסד עלאה מהאי סטרא, ודינא דגבורה מהאי סטרא, אתא זכותיה דיעקב, ואשלם אתרווייהו ואחיד לון. דהא הוא שלימותא עלאה.

תאנא אמר רבי שמעון, בגין כה ישראל אתקרי. דתאנא יעקב תתאה. ישראל עלאה. יעקב לאו שלימותא, ישראל שלימותא דכלא. וכן תאנא, (שמואל ב כג) נאם ה' בן ישי, ה' לאו שלימותא, דהא בתראה הוא. ישי יסוד עלאה הוא, ושלימותא. והיינו דתנינן, לא גלו ישראל מארעם עד שפפרו בקודשא בריה הוא, ובמלכותא דבית ה' דהוה, דכתוב, (שמואל ב כ) אין לנו חלק ב'דוד ולא

נחלה בְּכֹן יִשִׁי לְאֹהֲלָיו יִשְׂרָאֵל. מָאִי אִישׁ לְאֹהֲלָיו. אַתָּר דְּעֵבֹדֶת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׂרִיא
בְּגִיּוּתוֹ, הֵינְנוּ לְאֹהֲלָיו.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בַּד שְׂרִיא חֲכָמָתָא לְגַלְפָּא גְלִיפִין בְּכֹהֵו כְּתָרִין, מֵאֵן כְּתָרָא שְׂאָרִי מִהֵהוּא
דְּאִתְקָרִי בִּינָה. בְּבִינָה אִתְּפִלִּיל פְּלָא. וּבְגִין כּוֹד אִתְּפִתְחוּן בְּהָ חֲמִשִּׁין תְּרַעִין, וְאִשְׁתַּכַּח דְּכֹלָא
בְּחֲכָמָה אִתְּגַלְפוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קד) פְּלֹם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

תְּאֵנָא, כְּתִיב (ישעיה מ) מִי מִדָּד בְּשַׁעְלוֹ מִים וְגו'. בְּשַׁעְלוֹ מִים. מֵאֵן מִים. דָּא הוּא בִּינָה. רַבִּי אֶלְעָזָר
מִתְּנִי הָכִי, דָּא חֲסֵד. אָמַר לִיה רַבִּי שְׂמַעוֹן, פְּלָא בְּחַד מִתְקָלָא סְלִקָּא. (ס"א מִתְתַּקֵּן) (ישעיה מ) וְשָׁמַיִם
בְּזֶרֶת תִּכּוֹן, מֵאֵן שְׂמַיִם. תְּפִאָרֶת. דְּכְּתִיב תְּפִאָרֶת יִשְׂרָאֵל. וְכֹל בְּשַׁלְיֵשׁ עֶפֶר הָאָרֶץ. דָּא הוּא
גְּבוּרָה. וְשַׁקֵּל בְּפִלְס הָרִים, אֶלְיָן אֵינּוֹן שְׂאָר כְּתָרִין, דְּאֶקְרוּן טוּרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכָּא. וְגַבְעוֹת
בְּמֵאזְנִים, אֶלְיָן שְׂאָר רְתִיכִין תְּתַאֲיִן מִפְּיָהוּ.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְלוֹ, מָאִי שַׁעְלוֹ. דָּא רוּחַ חֲכָמָתָא דְהָכִי תְּנִינּוּ, שַׁעְלָא דְקִיטְרֵי בְּקִיזְפָּא שְׂקִיעוֹן. וְשָׁמַיִם
בְּזֶרֶת תִּכּוֹן, מֵאֵן זֶרֶת. אֶלְיָן אֵינּוֹן (חֲמִשִּׁין) תְּרַעִין דְּאִתְּפִתְחוּ וְאִתְּפִזְרוּ לְכָל סְטָרִין, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר
(מלאכי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם וְגו'. וְכֹל בְּשַׁלְיֵשׁ, מֵאֵן שְׂלִישׁ. רַחֲמֵי. שְׁלִימוּתָא דְכֹלָא. וְשַׁקֵּל
בְּפִלְס, מָאִי פְּלֹס, אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, דְכְּתִיב, (ויקרא ט) מֵאֲזֵי צֶדֶק. אֲבִי צֶדֶק. תּוֹ אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן,
הֵנִי מִיְלֵי בְּשִׁיעוּרָא